

TIDEVARVET

Lösnummerpris: 15 öre.

Nr 37. 11 sept.

Tidevarvet N:r 37

Kerstin Hesselgren återvald till riksdagen är den glädjande underrättelsen, Tidevarvet i detta nummer bingar sina läsare.

Landsorganisationen, omfattande 400,000 svenska arbetare, har i dagarna hållit kongress i Stockholm. Veckans ledare ger en översikt över de frågor, som stodo på programmet.

Mellan handens arbetslösa arbetare och de arbetslösa yngre läkarna drar X-Ray En parallell.

Doktor Helena Klein har utnämndes till öveläkare vid Garphyttans läns-sanatorium och detta Utan klagen.

Med anledning av att Stockholms stadsfullmäktige i höst skall behandla frågan om tomtträtt eller försäljning med åganderätt uppmärnar Tidevarvet att Slå tuvt kring tomtträtten.

Till frisinnade liksom till socialdemokratiska gruppen inom Örebro landsting rikades före valet från frisinnade respektive socialdemokratiska kvinnor en vädjan att vid det förestående förstakammarvalet ges hänsyn till den stora betydelse fröken Hesselgrens sakkunna och erfarenhet inom den sociala lagstiftningens område inesar.

Olga Elmdahl
Modemagasin
Kungsgatan 53, Tel. 108 51
STOCKHOLM

Glara Ekströms Optiska Affär
3 Jakobstorg Stockholm

BLASÖÖN RIKARE
Pince-NEZOR A. L. K. Korvattens
Lorgnetter
Etabl. 1872.

Det av N. F. K. Sverige utarbetade
LIVSTYCKET
för barn och vuxna
samt Promenadkor och Klänor av bre-
dare och smälare typ utarbetade av Sv.
Kv. Centr. Förh. för Fys. Kultur, fins-
ne och kan beställas i
Anna Ahlström Syförfärför,
Gålgatan 95 - Stockholm
Telefon S. 31784.

Sänd minneshyllning genom
Blomsterfonden
Tel. Blomsterfonden.
Adr.: **Arsenalgatan 6, n. b.**
STOCKHOLM.

Kom ihåg
Barnets Lyckopenning
erhålls genom Förläsningshem och
Barnmorar samt
DE BLINDAS FÖRENING
Majorstagan 12. STOCKHOLM.

Nr 37. 4 ärg. 1926

Kerstin Hesselgren återvald till riksdagen

En parallell

Kerstin Hesselgren.

Kerstin Hesselgren! Först och sist är det Du själv, som möjliggjort detta val. Ditt saktliga, ovärdiga uppträdande, Din förstaklas för olika synpunkter och andras svagheter, Ditt goda hjärta och Ditt goda huvud, Din ansvarshänsla mot samhället, Ditt outtröttliga arbete, hela Din verksamhet ha åter berättigat

plats i den lagstiftande församlingen. Bakom Dig stå tusen och åter tusen av landets kvinnor. Vår ha följt Dig sedan långt tillbaka, vi ha fylkt oss omkring Dig! Vi tacka Dig för vad Du gjort! Vi önska Dig framgång! Hjälplös att gå undan förlåten till en ny tid! Då fram för ett rättfärdigare samhälle! Och vi följa Dig!

Kerstin Hesselgren är återvald till första kammaren i i stället för Göteborgs stad kommer hon nu att representera Örebro län. Vi ha förut framhållit betydelsen — inte bara ur kvinnosynpunkt utan också ur samhällssynpunkt — av fröken Hesselgrens kvarstannande inom riksdagen, och att hennes återval därför borde varit självklart. Men vi visste också, att personliga egenskaper, duglighet m. m. inverka inte alltid på politikens rådslag, där partiinjerna merendels äro de största normgivande, och man hade därför ingen säkerhet för utgången. Händelsernas förlöpp ha också visat, att man haft all anledning att känna sig oviss.

De frisinnade i Örebro läns landsting ha förut haft två platser i första kammaren. Den ena innehades sedan i vinstas (då grashandlaren Vindahl avlade sig) av lantbrukaren G. Karlsson i Gilberga, den andra av kanslirådet G. H. v. Koch. Men denna gång kunde de frisinnade ej ensamma besätta det andra mandatet. Lantbrukarna fördrade en lantbrukare, och herr Karlssons val var säkerställt. Men hur skulle det gå med det andra? Den frågan var nog oavgjord in i det sist. Gången efter annan har där från olika håll uttryckts

förhoppningar om, att fröken Hesselgren skulle inväjas på denna plats med tillhjälp av socialdemokratiska överskottsroster, alldeles så som förra gången skedd i Göteborg. Socialdemokraternas ledare för ett par dagar sedan intygade, att socialdemokraterna själva medverka därtill. Därmed kunde man ju på förhand veta, att socialdemokraterna icke skulle komma att rösta på herr v. Koch. Skulle han komma in, måste det ske genom hjälp från högerhänt, och vi kunna vara övertygade om, att därvidlag ha försök inte heller avsnat, men utan framgång. Årströd således velat emellan att rösta på fröken Hesselgren eller skänka mandatet åt en högerman. Efter regeringens bildningen i våras kunna vi förstå, att man skulle föredraga det senare, d. v. s. i Örebro län veta vi inte, men på högre ort. Fröken Hesselgren var ju icke bland dem som, herr Stripsarvån avgjordes, med sin röst hjälpte den nu sittande regeringen till makten, och även om hon ej varit i behov av arbetslöshetsersättning, ifall ledamotskapet i första kammaren blivit henne fråntaget, borde hon likväl till de strejklän, som enligt denna regerings tolkning av rätten, ej böra understöddas.

Men där fanns en annan faktor — en av den man icke ostraffat trotsar — landstingsvalen. Hade det varit klokt, att före valet så utnåna alla verkligt frisinnade, partianslutna eller icke, genom att hellre låta rösta på mandatet än rösta på en frisinnad, som till följd av sin frisinnade grundskänning röstar efter övertygelse — låt vara att hon ej är inskriven i partierna? Hade det varit klokt att så utnåna de frisinnade kvinnorna med Frisinnade Kvinnors Riksförbund i spetsen? Och fröken Hesselgren är vald!

Men där fanns en annan faktor — en av den man icke ostraffat trotsar — landstingsvalen. Hade det varit klokt, att före valet så utnåna alla verkligt frisinnade, partianslutna eller icke, genom att hellre låta rösta på mandatet än rösta på en frisinnad, som till följd av sin frisinnade grundskänning röstar efter övertygelse — låt vara att hon ej är inskriven i partierna? Hade det varit klokt att så utnåna de frisinnade kvinnorna med Frisinnade Kvinnors Riksförbund i spetsen? Och fröken Hesselgren är vald!

Varje val har sin förhistoria, och så har även detta. Vi ska inte gå in på några detaljer. Att den socialdemokratiska partistytelsen önskade fröken Hesselgrens återval är tydligt. Men det torde inte vara för mycket sagt, att bakom detta val står de frisinnade och de socialdemokratiska kvinnornas samfälliga och eniga arbete. Och till allra sist är det kanske en kvinna, en socialdemokratiska, som avgjorde utgången. Det gamla ordstavet, enighet ger styrka, gäller alltiämt. Detta var den första verkliga seger kvinnorna haft på länge. Det uppfordrar till mod och arbete med förnyad styrka. Till samling!

Idrottsflickor på Stadion

Under de sista åren har kvinnlig idrott gått framåt med jättesteget. Idrottsväxlet. Träningen förbättrats. Tävlingsresultaten ändrats, rekord ha fallit gång på gång. De intresserade ha skymtat det som skett dels i våra egna idrottsflickors verksamhet dels genom idrottspressens notiser från utlandet. Alla följde vi Gertrud Ederles kamalinsättning med spänning. Nu senast har den kvinnliga olympiaden i Göteborg (Damolympiad är ett stillett ord) och den efterföljande kvinnliga idrottstävlingen på Stadion kraftigt lädragat att öka vårt intresse för kvinnlig idrott och dess utövar.

Är det inte lustigt att varje gång kvinnorna vidgar sitt verksamhetsområde, så talas det stora ord om att de inte kommer att kunna göra sig gillande och att de kommer att bli obehagligt skada till själ och kropp, om de överskrida sina gamla gränser. Och är det inte egenomtligt, att dessa stämmor aldrig få rätt. Om och om igen har det visat sig, att kvinnorna klarat sin nya situation

utan svårighet och utan att förlora sin charme.

När jag såg idrottsflickorna på Stadion, slog det mig, hur detta än en gång var sant. Vad här presterade i löpning, i längdhop, i spjut och diskuskastning skulle för ett par år sedan ha ansetts överkonligt för kvinnokönet. Och hur har man inte talat om tävlingsens spänning och misärningar skulle vara skadliga eller rent av outbildliga för kvinnornas veka nervsystem. Än så har man inte ut spår, dessa flickor tävlade med suveränt lugn och oberördhet och bar sina nederlag med verkligt sportmässighet. De darrade inte på handen, när de grävde sina startgropar. Och till och med svenskorna som ej fick någon fred för publiken och häandades en smula för att de inte var bäst låt sig inte bekoma. Vem har inte också hört att idrott måste göra oss okvinliga, muskulösa och fula! Och se det är tydligen inte heller sant. Idrottsflickorna på Stadion var välvuxna, smärta, behagliga att se på, förmåliga representanter för sina

olika raser: den mörka, paranta polskan, den 16-åriga, ljushåriga lilla tjekkoslovakiskan, den graciosa fransyskan, de smärta engelskorna, de kända, mera robusta svenskan, lett-ländskan med de ojämförligt vackra benen! En bra srott allsmännen. Och det förde sig vackert också, särskilt i löpning. Med åren kommer troligen skönhetsmomentet att bli ett av kvinnodrottens stora behag.

Den kvinnliga idrotten är i sin barndom. Intressanta är, fyllda av utveckling och framsteg vänta den. Vistas gå det sant att en ej heller kan vänta så frä från missag och felgrepp. Men vi har redan sett nog av vad den förmår och betydelser för att vilja ge den värt stöd och vår uppmuntran. Den kvinnliga idrotten, icke minst i Sverige, behövs detta. En vi behöver den kvinnliga idrotten. Även den kan hjälpa oss att förkroppsliga det vackraste av alla kvinnoideal — antikens, hjälpa oss att levandegöra den bedärade grekiska kappringerskan i Vattikusmesterg.

På Landsorganisations kongress i konserthuset hände det på sjunde dagen, att fackföreningarnas förbandning arbetslös och de arbetslösa fick tillträde för att föra fram sina krav.

— Bort med dubbelställningarna, förminska arbetstiden till sex timmar, så arbetet kan rätta till för fler! Och giv underlåt, så vi kunna leva i samhället som vanligt i medelklasser. På vi ej detta kunna vi kanske inte följa solidaritetens bud. Så talade de arbetslösa handens arbetare i Stockholm.

Några dagar senare framfördes i Malmö de arbetslösa lakarnas fordran: Bort med dubbelställningarna! Dela ut arbetet, så fler få platser! Dela provinsialläkardistriket! Gör flera kommunala befattningar! Ombyrå de 83 assistentplatserna, där blivit oöjunda den "Pig-samma förmöden" av fri brostad, fri mat och 75 å 100 kr. pr mån, till bättre betalda underläkarsätter! Svåra sociala missförhållanden (faller Brand kanske kastade sin slagskugga över församlingen) kunde annars upplösas. Ja, till och med förslaget om att helt stänga läkarkäman under fem år framåt framkom och debatterades.

Vilken överensstämmelse i krav och förslag! — Giv oss en människovärdig tillvaro! Utgå med er av arbetet! Eller hjälps oss på annat sätt! Så lyder ropet. — För den ena kategorien är den begärda hjälpen nödhjälpsarbete, för den andra statliga eller kommunala värvnadsplatser. Båda kategorierna begärin kan säkert resultera i något samhällystigt. Nödhjälpsarbeten ha på många håll skafat oss utmärkta vägar, som vi kanske annars aldrig fått. Inkomstlöslighet och annat allmännyttigt. Säkert finns det även mycket arbete för läkarna vid skolor, sjukhus och vid varjehanda sociala institutioner, som skulle i hög grad gagna samhället.

Ett visst hot kommer fram. På vi icke det vi begära, kunna vi icke vara solidariska, säga de arbetslösa i Stockholm, d. v. s. vi kanske tvingats till att arbeta för lägre betalning än fackföreningarna lyckats driva igenom. På vi icke det vi begära, säga de arbetslösa i Malmö, uppkomma "svåra sociala missförhållanden", d. v. s. vi komma att göra sociala handlingar och därmed menas naturgivets skötlighet.

Så långt är parallellen fullständig. Men under det att Landsorganisationen högtidligt tog avstånd från alla monopoldresser, måste man säga, att på läkarnödet voro monopoldresserna djärvare än vad kanske någon minnare ens drömt om. — Stänga häman fem år! Inte släppa in en enda minnare till den ännu tödt! Det skulle väl vara bra!

Läkarna begärde bättre möjligheter till specialutbildning för den frän praktiserande läkaren. Men hur monopoldresser till utbildningsplatserna!

För innehades en amanuens- eller underläkarbefattning ej gärna längre tid än ett år. Nu synes tiden hart när o begränsad, och monopoldresser politiknivån till sjukhusen, bli dessa redan fört i ekonomiskt avseende bra platser ännu bättre!

— Men vad ska de stackars läkarna, som efter sin 8-10-åriga utbildningstid ej tykas komma in någonstans, ta sig till? Sjä, sig ner som praktiserande, säger man. De borde ju ändå ha varit sig nögt på ätta år. Kanste det inte gå i obygden men i bättre samhället fordrar vårt medicinska specialitativens ändi en specialitet. — Om läkaren vill ha någon självaktning och kunna tillbåra sin fackförening! Men denna etikett förvarvas ej utan långa och många år på utbildningsplatserna och äro sju blökare!

För en gångs skull måste man helt och fullt intressera med Nya Dagligt Allehandan, som förra tisdagskvällen med anledning av fackföreningarnas monopolistiska taktik utträdde: "De egostiska kraven i det vardagliga politiska och fackliga arbetet gör sig gällande framför högklyvenheten för det gemensamma verket." X-Ray.

Husmoderns arbete

består till icke rings del i utväjandet av de bästa inköpsklarna För livsmedel är valet lätt. I våra 129 butiker gäller principen: högsta kvalitet till högsta pris.

Konsumtionsföreningen Stockholm m. O.

Natten till Söndag

AV ELIN WÄGNER

XXIII.

Vi vänta på telefon

Att resa hem.
För i världen var sista den i Stockholm helt smörland. Man hade ett mirer från morgon till kväll, man köpte presenter, gick på avskedsvisitor, och fast man naga mederrätt ut om sin ankumst, telefonerade man ändå hem bera av längtan efter våra nyheter. I dem lagna blandade sig också tyfnikheten inför alla som kom till hända i hemmet eller nye i stan, man längade efter oändligt skvallor om förtrogena människor och vardagliga ting.

Jag hade nu inga att köpa presenter åt och inga avskedsvisitor att göra. Jag visste ingenting annat att ta mig till än lösa kläder, det är surrogat för allting. Så gick jag ut till F. H. Johansson och frågade honom, om han hade en kappa med både en sörgåds- och en glädjesida att använda vid någon vilka. Han visade mig en genast en sådan mer utan den goda och glämfäna man borde lägga i dagen mot en kund, som nyss betalt en räkning. Han näst avslådde mig att ta kappan, och så tog jag den. Nederlagsidan var svart med några gnistor silver i, regersidan av silver med svarta stänk. Den ägde ingen avigåds, endast två rador. "Med den skulle jag vara beredd på."

De transaktionen skulle göras upp, fick jag veta, att räkningstären åter behöll den förra räkningen. Detta var intressant, ut jag hade för 14 dagar sedan redovisat summan som betalad. Jag begärde en ny räkning och gick min väg utan kappan direkt till advokaten.

Hon åtog sig med glädje uppdraget att meddela räkningstären min uppsett. Samtidigt fick jag veta, att hon sökt utdrag ur min dagbok till hävrenten till fru Lundström hennes namn. Vi kommo överens om att föreställa lita kvinnan vara. De har väl intalat honom, att han föreställa mig till mitt eget bästa. Antingen hon nu störar mig eller ej, så var hon i alla fall en hjälte i fråga om kvinna. Det var riktigt tydligt, när hon var upp och ringde och knackade och hundrade på dörren. Sista gången hörde jag Roudes späda ankumst hända sig mot hennes mer förhärdade mitt hjärta nåd.

Sista dagen i Stockholm ville aldrig ta slut. I min närhet fann jag på att på upp till Biblioteket. Jag hade ju lovat att underätta doktor Flach, om jag fick veta något. På Estraden i läsesalen sat en herre, som föredette vissa likheter med den man, som nyss intutit i min soffs och talat om det, som var outbärlligt. Men denne herre var så hög och stark och hans sätt att framföra och uttryckas, att jag tvänande om det var han. För att prova, skrev jag på en rekvisitionslapp; jag är uppsagd till fösta må, och hade lappen för honom. Jo, det var han.

Jag träffade Karola och Arur i korridoren till sovrum nr 33, men blott så mycket att jag konstaterade, att de verkligen voro med på tjeget och icke ryggat i sista stund. Det var verkligen tvätt, de två voro i alla avseenden, ett par förmånliga ledsagare för sin arvdis kvinna att äga. Köpen brost ut min väg uttagaren av ett par från Brokspig, och så fort jag såg dem, smög jag in till mig och visade mig ej mera. Jag förstod vad en flyktig känner, när han lämnar ett gemintälle och ger sig ut under människors blickar igen.

Jag gjorde ett mycket egendomligt intåg i Brokspig. Musseman voro boshuna att vara riktigt snälla mot mig. Karola tog min arm, så fort vi satt foten på den heländade markten, och Arur min handkänna. Jag vet icke varför han tredde att situationen bleve mig lättare, om jag försökades från att bära den, men så var det.

Restan på stationshuset flaggades på låg stång, och sedan behå Storgatan uppför. Det var, upplyste chauffören, borgmästaren, som skulle begravas. Jag glände när det är att han genoms min förskräkt kommit till främsta den. Han hade ju rest dit för att stöpa denna eller främsta mig. Det måste vara intressant för

en domare på andra sidan gravens, där Höga stundolen är.

Just som vi på väg ut till Stenbro skulle fara förbi kyrkan, behjälde vi oss processionen. Det var ett så mycket segreländligt sammankörande som begravnings- sållan brukta ågas rum föra. Men han skulle föra på tåg sen.

Stamma motorn, visade jag till chauffören.

Där voro de alla i höga hattar, rådmän och notarierna som dömt mig, råmästaren, Gösta, Salten, bokhandlaren, reaktören av Brokspigsponten, vilken senare varit den bygdiga till av alla. Han hade nämligen tillagte varit pengas av min olycka i sin tidning, just i detta ögonblick gick det upp för mig hur allsamt och varkert det var.

Det märktes att de märkte mig. De kunde icke helt behållna sina ansikten. Eller var det sorg över borgmästaren. Jag hänför kortare till mig själv och mina.

De voro alla nästan i verkligheten i min föreställning om dem. Kortare och mindre fruktansvärda. Även de hade rop, det syntes i den klara värslon. Räkningstären såg sjuk ut, och Gösta hade en fruktansvärd snuva. Salten var generad till blodts, det var så likt honom. De skulle alla dö.

En lät ett och jag inom det alla låstaste flor av blommande och knopande träd. Dafneblomman blomnade utanför ingången och likarna ålo till upp feta, knubbiga blad. Vän tog emot, den vänliga, otydliga, verkliga värden så olika det troddes som betar stordövare. Då bilen i fäts bort, kände vi hur fin och ädvardig av dotter luffen var.

Mis snälla Tilda, som med full rätt anses mig som sista sjunken, var sålla över att doktor Musseman helt till godo med värt beryktade ställt, ty hon dyrkade honom sedan många år. Så hade jag frid på den scenen, vilket var en glansfull skönd.

Jag måste ta en tur genom huset och se på alla ting jag ännat sålja. Tänk, att jag trott, att det skulle gå så lätt att låta ner min gamla bergkristallkrona och sända den till försäljning!

Arur blev tilltalande efter lunch för att vänta på telefon från Salten. Det var ju icke enbart för min skull han kommit utan för att se på det nya sanatoriets. Ja, där suto vi och konverserade i alla stötsa allmånhet, till dess att Arur plögligt sade då häller dig verkligen lara upp, då Anna. — Ack, om Tilda hätt detta, sade jag. Hur mycket vet du?

Han svarade, att han för Saltens räkning lät ut alla skrivelse i årens- och läst dem.

— Även den sista? — Ja, även den sista. Men han visade, att han därmed icke visste allt. Jag rypte. Men jag vågade inte fråga vad Salten skulle med skrivelsema till. Det kunde ja inte låta vara pertvas uti fikhet. Ack, så dum jag var. Han ville naturligtvis kontrollera i vad mån han var inblandad i dem. Jag erfor ett ögonblick stolthet över att jag motstått alla frestelser att göra det.

— Vem anses du har rätt? frågade jag.

Han enslog och sade, att innan han svarade på den frågan, skulle han kunna uppbyta för att äga de flesta ännu osveigda filosofiska, psykologiska, fysiologicaliska och sociala problem.

— Man får säga att du har ett stället sig att uttrycka att du håller om Gösta, sade jag.

Arur föreföll verkligt rovad av att efter alla skrivelse granska förmåendet självt och glatt överraskad, att det gick med till svara på frågor.

— Varför retrar du dig på mitt svar? frågade hon.

— Hon retrar sig på alla svar, sade Karola, hon har förföljelseman.

— Det voro bestämde lättare för dig, Anna, sade Arur vänligt, om du finge klart för dig, att ditt fall icke är något undanläggans.

— Tror du jag skulle känna mig mindre utstött, om jag visste, att det fanns gott om sanna, menar du?

Jag hör, nu, att du retrar dig på allting, sade Arur. Jag menar, att de flesta människor — utom Karola — får prova på livets tyknik.

— Jag retrar mig inte nu, Arur, men jag hoppas inte vad det är för rytmik, jag trädde rytmik var något behagligt.

— Jag skull försöka att uttrycka det klart, sade han. Vi är inte alltid de samma, så långt är du nog med. Jaget kommer in i en dunkel och smärtsamt period och man kan inte förklara det med ytter osundfånghet eller. Man har inte begravelde över sig själv, och inte över osvårdiga, man saknar.

— Säg du gärna hämningar, sade jag uppmanande.

Vi bruste i skratt, man kan ju skratta åt svart sagt allting.

— Det är bra snällt av dig, Arur, att säga det så hänsynfullt. Jag har varit i en period av osvårskap med mig själv och låda världen, men det är fler än jag som det hänt. Ja, det skulle kunna tänkas hända även dig. Det ligger på vinn tröt i detta. Men det är ofrånkomligt att jag har kommit inför dönotet, och det gör tag andra.

— Domstul eller ej, sade han, så för vi alla en process till livets slut för att uppnå frid och herraväld. Varför tycker inte du det, Karola? Jag menar ju inte dig.

Hon hade ingenting sagt, men han ansåg sig yveländ. Hon skrattade till förtvety.

— Du måste betria dig från den vanföreställningen, sade hon, att jag hänför alla allmännas resonemang till mig sjätte.

Jag tänkte, innan mycket förnött, så att det icke skulle synas på mig att jag allude träffat en så frigid fru att hon icke gjorde det.

Jag kan säga inte begripa vad som kom åt Karola i detta ögonblick, vet det mig själv? Jag börjar bli kan vid ett folk säger och skriver och förhålla sig till och om mig, men den lär gången löppade jag ändå ett förändring.

— Jag tycker inte alls, att det du som frubespöccen är tillämpligt på Anna, sade hon utan vidare. Hon skulle nödvändigt riva ner den lilla bygga. Arur byget upp för att jag skulle komma över till genomskapet med människor igen. Jag tycker, sade hon, att jag sagt friskt, han velat nå, den är inte mycket att föra process för.

Arur såg från Karola till mig. Hur skulle jag ut uppta detta? — Alla är inte på samma stadium på fritens väg, sade jag. Du är så långt före mig, d. v. s. kanhända.

— Vad menar du med kanhända? sade Arur.

— Ja, jag menar det, att Karola tycker, att det jag ville vinna var så litet.

Hon nickade. — Alltför lite, sade hon.

Det kan förstås bero på att hon är längre kommen och storslagare, sade jag. Men också något på att det syns henne friskt, som inte är allteffelt för henne. Jag har kämpat för min erotiska frihet och mina pengar. Det tycker hon inget är att hundra för, jag vet att båda delarna är ännu för att huru som för. De förestår, Arur, jag kan nog insä, att det finns större ting att uppnå, och att ännu större frihet voro vinnnen, om jag kunde reda mig utan Salten och pengarna. Men jag kommer alltid att djupt uppskatta deras värde. Även om jag när någre mål.

— Du klarade dig, sade Arur.

— Det har hon alltid gjort i alla åldrar, sade Karola, men kan ni mig försälj jag ville ha Anna med mig i större företag?

— Vilka då?

— Det kan vara en anmäldt att doktor Salten var i telefon, så Karola slapp att vara.

Arur reste sig genast, men Tilda sade med all den betoning varav hon är mäktig:

— Doktorn ville tala med frim.

En gedigen boksamling

— utan kånbar kostnad —
kan senast föredrags sig. Verk av de främsta in- och utländska författare. Synnerligen lämpligt för studieföräträr.

Tillskick
Red. Gösta Lindberg,
Centralplan 111 — Gäste.

JOHANN FABER'S

DESSIN N:o 303
Den bästa Skolpenan!
(i 4 hårdhetsgrader)

APOLLO No 1250 —
Den bästa Ritpenan!
(i 15 hårdhetsgrader)

Godtag icke annat fabrikat som event. erbjudes!

Schackspelet i Geneve

När dessa löver, så vi lojvss, så Tykland ledigtligt upptogs i Nationernas Förbund. Detta trots fiskeri i mars och trots det schackspel av schackparterna, som föores i Geneve med anledning av Tyklands utträde. Det är avsked för att inte säga omöjligt för dem, som inte ejäst åter vid N. F:s schackspel inte ejäst åren som prattspram för fjärra pjänsras gång att få en uppfattning om vad det är som verkligen sker i det som synes ske mere i Geneve.

Någon omöjligt luvsdfrågan, om Tykland nu skall upptaga i N. F. tycks lyckligt icke finnas. Men den strid, som lärjälva vid närmeåtes om infattans av nya permanenta eller temporära platser, i första hand för Brasilien, Spanien och Polen, fortfar vid septemberkonferens. Vad Brasiliens berättar är detta hand detselvit av spelet, då det helt dragit sig tillbaka från Nationernas Förbunds verksamhet och icke infunnit sig till rådmännen. Polen, som förest yrkat på en permanent rådspåst, tycks ha blöddats genom att få sitt nyss munda på en temporär rådspåst förtärg för andra och med september rådsp, vilket med andra ord vill säga, att Polen fått gasstati för en period av sex år framt.

Spanien däremot har varit påkost på en permanent rådspåst och sagt att föns på en årsringssamt att erbjuda en temporär i telegram till Chamberlain och Brissot. Också tillräckligt behöll sin generel Primo de Riveras, att Spanien måtte motklaga om av de återvalbara platserna, har dottern förklarar, att hon för sin personliga del endast skulle vilje följa denna omöjliga, "om det icke varit min plikt att vaka över detta gamla ärorika karta Spaniens anseende. När man sökf förestä det icke en för dem, som undervändad plats och jag därför måste intaga en därnomet svarande hållning av värdig återblimhand!" — Det tycks dock icke vara Spaniens mening att höll lämna N. F., och Primo de Riveras är utan tvivel en förklor karl för att lämna sin övpp.

Spaniens omöjliggörighet tycks i mycket hög grad bero på des frukostpolitiska läget. Primo de Riveras diktarar har också som allert underfundnens. Utan tvivel ligger det en viss psykologisk betydelse i hans meriska god mot Genöve som dåll värde att förökst att repateras hans skilja prestige i följers tycka.

Av allt då detta tycka omvärldat Primo de Riveras på det dåls Pangalos och Spaniens armén har gjort uppåts och spålringsutslätt har problematiskt i hela landet. Till och med kung Alfonso har ruckat upp sig och visat diktareren en månadst kallt smoghet. När de Riveras märkt, att han inte längre hade ansett bakom sig, ville han söka söka till föllet och har därför påbjudt en allmäs följelämningskonferens. Dessa omvärning är emellertid också en tum gnost och något utvaldare för eller omot rruerigen kan det icke löva tal om, när endast de som röstas för diktareren förmå sig själva själva sätter, men dessa få också göra det hur som helst, personligen eller per post, telefon eller telegraf.

F:z Emil Dächlin

GLASMÄSTERI och RAMAFFÄR

1 AD. FREDRIKSTORG 1 STOCKHOLM

Gott arbete!
Billigaste priser!

Telefoner: Söd. 11821 & 23721.

JOHANN FABER'S

DESSIN N:o 303
Den bästa Skolpenan!
(i 4 hårdhetsgrader)

APOLLO No 1250 —
Den bästa Ritpenan!
(i 15 hårdhetsgrader)

Genom ett gemensamt uppträdande.

Ekono i redan antalat diskussioner i riksdagsbeträffande känna vi icke nekans att införa ännu ett inslag, vars förhållande verkligen har ett positivt och fördelaktigt utslag för kommit med ett förslag, som utan tvivel skulle medföra en förändring i förhållandena.

All låda exponeras sina krafter och fiska och låda under årtionden, det är lika kvinnligt och framåt att samtliga bland kvinnor från de s. k. lävare samhällsklasserna!

"Röla-kors-system" skriver: "De svenska sjöskutterkråna beva reger och fiska fortbarande." Men på så sätt förlätna de ej sin ställning. Det är ej heller tillräckligt med ranska protester. Lär av de ord, som stå i samma nummer av Tidningen (nr. 35. Monopol och skiljningsakt). "Ensom ett gemensamt uppträdande... sika faktiveringens skaffa, sika mer blommar en förtärligt ställning, etc."

Varför ej ta exempel av arbetarnas faktiveringar? Organiserat ej Bilda en förening, var alla medlemmar ås solidariska! Läng: fram eller rättningslära och vilja ej, närigen ni drivit dem igenom! Vill man förestå bli världen, skall man arbeta djärfv och göra det på ett rationellt sätt. Vad ni ej kunna berättigade om sin händelse, såväl ni saknär på det sätt som Anna övervika om en kort tidning.

Se icke sjöskutterkråna

Prima helfest öfver, lugnat, stor skåpver & 13500 pr. kg. vid Gripensbergs gård.

Gripensberg

Svenska Pianofabriken

Binköppningar 67, Utenholm
Tel.: 5468 & 58.

Förrestående pianon i olika fräd. Erkända av våra främsta musiker. Billiga priser.
Reparationer & stämningar öf. billigt.

Det bästa smakeriet och kaffe äroligt köper ni i **Majas Hagerberg**
Bergsgatan 34, Stockholm
Tel. Svenska 3448
Granhallsvägen 4, Wäffnar
16 sen. påsked. lördag.

Fru Emma Holmin
Mästare, Fottbolls- och Frukost- behandlung med Massage, Elektricitet, Vagnets, strålbe och Vilsveter.
Grenen nr. 6, till alla.
Lärarebeträffande 8. Tel. Norr. 22576.

Dasighet och Olust

är enligt vetenskapen bevis på dilligt blod och oföjnligen kunnna i kroppen, gifter som måste renas bort.

Fruktalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar nagen och tarminns från osunda samlingar, utdräver den skadliga urinsyran från kroppen, är valgörande för levern och njurerna.

Fruktalt-Samarin utlöser en grundligt invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hällobörinnande att dagligen dricka Fruktalt-Samarin. Pris per fl. kr. 2.50 säljes i apotek, hos Droeg-och Fårghändlare m. fl.

Cederström-Tahs, Fabrik, Stockholm